

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3015200844
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3015200844.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Radičovej a členov senátu JUDr. Eleny Zaťkovej a JUDr. Milana Straku v právnej veci žalobkyne: F. T. E., bytom X. XXX/X, L. Z. V., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Danica Birošová, s.r.o. so sídlom Piaristická 46, Trenčín proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, 29. augusta č. 8, Bratislava, IČO: 30 807 484 o preskúmanie rozhodnutia žalovanej č. 49205-2/2015-BA zo dňa 23. septembra 2015 jednohlasne taktó

rozhodol:

Krajský súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovanej Sociálnej poisťovne, ústredie č. 49205-2/2015-BA zo dňa 23.09.2015, ktorým žalovaná podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení odvolanie žalobkyne zamietla a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne - pobočky Považská Bystrica /prvostupňový správny orgán/ č. 200-012729-CA04/2015 zo dňa 23.06.2015, ktorým bol žalobkyni znížený nárok na nemocenské v sume 6,26323500 € na deň za obdobie od 01.05.2015 do zániku nároku na nemocenské.

V napadnutom rozhodnutí žalovaný dospel k záveru, že rozhodujúcim obdobím na zistenie denného vymeriavacieho základu je v súlade s § 54 ods. 2 zákona o sociálnom poistení obdobie od 28.05.2014 do 31.03.2015. Z tohto dôvodu prináleží žalobkyni nemocenské vo výške 55 % denného vymeriavacieho základu v sume 6,26323500 € na deň.

Žalobkyňa v správnej žalobe namietala nesprávny výpočet výšky nemocenského z dôvodu zohľadnenia nesprávneho rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu na výpočet dávky. Poukázala, že pre spoločnosť RLM, s.r.o. pracovala na základe pracovnej zmluvy od 28.05.2014 do 13.01.2015, kedy ukončila pracovný pomer dohodou, v pozícii administratívnej pracovníčky. Nasledujúci deň, t.j. od 14.01.2015 jej na základe ďalšej pracovnej zmluvy zo dňa 13.01.2015 vznikol nový pracovný pomer pre pozíciu regionálnej manažérky. Vznikom nového pracovného pomeru /od 14.01.2015/ zároveň žalobkyni vzniklo aj nové nemocenské poistenie rozhodné pre určenie rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu. Nesúhlasila s názorom žalovanej, že opätovný, bezprostredne na seba nadväzujúci vznik pracovného pomeru medzi tými istými subjektmi zakladajúci rovnaký typ nemocenského poistenia sa nepovažuje za nové rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu. Napadnuté rozhodnutie žalovanej preto považuje za nespreskúmatelné pre nedostatok dôvodov a za nezákonné aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaná vo svojom stanovisku k podanej správnej žalobe opísala skutkový stav zhodne ako žalobkyňa, ktorá si uplatnila nárok na nemocenské predložením Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti O 284371, podľa ktorého bola práceneschopná od 20.04.2015. Prvotným rozhodnutím pobočky v Považskej Bystrici, ktoré vychádzalo z rozhodného obdobia od 14.01.2015 do 31.03.2015, bolo žalobkyňi priznané nemocenské vo výške 22,34963500 € na deň. Po zistení nového rozhodného obdobia už od 28.05.2014 do 31.03.2015 bola pôvodná suma nemocenského rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu znížená na 6,26323500 € na deň. S poukazom na viaceré nálezy Ústavného súdu SR, podľa ktorých treba právne predpisy vykladať podľa ich účelu a zmyslu, vyjadrila názor, že výkon práv a povinností nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Preto pri určení začiatku rozhodného obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu sa za jeho začiatok považuje deň vzniku prvého poistného vzťahu k tomu istému zamestnávateľovi. To znamená, že ak dva pracovné pomery zakladajúce rovnaký typ poistenia medzi tými istými subjektmi na seba bezprostredne nadväzujú, treba ich hodnotiť ako jeden celok, ako jedno rozhodné obdobie. Z týchto dôvodov je rozhodujúcim obdobím na zistenie denného vymeriavacieho základu na výpočet nemocenskej dávky obdobie od 28.05.2014 do 31.03.2015. Vzhľadom na výšku odvodov žalobkyne na nemocenské poistenie v rozhodnom období je denný vymeriavací základ na výpočet nemocenskej dávky 11,3877 €. Z neho prináleží žalobkyňi od 11. dňa dočasnej pracovnej neschopnosti nemocenské od 30.04.2015 do zániku nároku vo výške 55 % z denného vymeriavacieho základu, t.j. v sume 6,26323500 € na deň. V závere stanoviska konanie žalobkyne vyhodnotila ako formálny právny úkon vykonaný za účelom určenia nového rozhodného obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu. Z týchto dôvodov navrhla žalobu zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne vychádzajúc zo skutkového stavu v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovanej a postup správnych orgánov podľa § 247 a nasl. OSP v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Po zistení, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou (§ 250 ods. 2 OSP) v zákonnej lehote (§ 250b ods. 1 OSP) proti rozhodnutiu, ktoré môže byť predmetom súdneho prieskumu, po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovanej a s vyjadreniami účastníkov konania súd dospel jednohlasne k záveru, že rozhodnutie a postup žalovanej sú v súlade so zákonom, správnej žalobe nie je možné priznať úspech, a preto rozhodol tak, že žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Z oboznámeného súdneho a administratívneho spisu predloženého žalovaným súd zistil tieto skutočnosti:

Dňa 28.05.2014 žalobkyňa uzatvorila pracovnú zmluvu so spoločnosťou RLM, s.r.o. so sídlom v Dubnici nad Váhom. Podľa zmluvy mala žalobkyňa od nástupu do práce dňa 28.05.2014 vykonávať pomocné administratívne práce podľa potreby zamestnávateľa v rozsahu 5 hodín týždenne pri základnom hodinovom plate 2,10 €.

Ku dňu 13.01.2015 bol pracovný pomer medzi žalobkyňou a zamestnávateľom, spoločnosťou RLM, s.r.o., skončený dohodou zo dňa 12.01.2015.

Ďalšou pracovnou zmluvou zo dňa 13.01.2015 sa žalobkyňa s tým istým zamestnávateľom, spoločnosťou RLM, s.r.o., dohodla na nástupe do práce dňa 14.01.2015 v pracovnej pozícii regionálny manažér so základným mesačným platom 1.220 € a 40-hodinovým pracovným časom týždenne.

Žalobkyňa bola u žalovanej registrovaná ako zamestnanec spoločnosti RLM, s.r.o. od 28.05.2014 do 13.01.2015 a od 14.01.2015 do 22.01.2016.

Podľa potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. O 284371 zo dňa 20.04.2015 bola žalobkyňa od 20.04.2015 uznaná za dočasne práceneschopnú.

Podľa vyjadrenia žalobkyne zaprotokolovaného v zápisnici o pojednávaní v právnej veci vedenej na Krajskom súde Trenčín pod sp. zn. 11S 103/2015 sa jej dieťa narodilo dňa XX.XX.XXXX. Spoločníkom a konateľom spoločnosti RLM, s.r.o. je jej manžel.

Prvotným rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. 200-009956-CA02/2015 zo dňa 07.05.2015 bol žalobkyňi priznaný nárok na nemocenské vo výške 22,34963500 € za obdobie od 30.04.2015 do zániku nároku na nemocenské.

Prvostupňový správny orgán svojím rozhodnutím č. 200-012729-CA04/2015 zo dňa 23.06.2015 následne znížil žalobkyni nárok na nemocenské na sumu 6,26323500 € na deň za obdobie od 01.05.2015 do zániku nároku na nemocenské.

Žalovaná napadnutým rozhodnutím potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o znížení nemocenskej dávky, nakoľko mala za to, že rozhodujúcim obdobím na zistenie denného vymeriavacieho základu je v súlade s § 54 ods. 2 zákona o sociálnom poistení obdobie od 28.05.2014 do 31.03.2015. Z tohto dôvodu prináleží žalobkyni od 01.05.2015 do zániku nároku nemocenské vo výške 55 % denného vymeriavacieho základu, t.j. 6,26323500 € na deň.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o sociálnom poistení povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti zamestnanca uvedeného v § 4 ods. 1 vzniká odo dňa vzniku právneho vzťahu, ktorý zakladá právo na príjem uvedený v § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a 3, a zaniká dňom zániku tohto právneho vzťahu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o sociálnom poistení zamestnanec a povinne nemocensky poistená samostatne zárobkovo činná osoba majú nárok na nemocenské, ak boli pre chorobu alebo úraz uznaní za dočasne práceneschopných na výkon zárobkovej činnosti alebo im bolo nariadené karanténne opatrenie podľa osobitného predpisu (ďalej len "dočasná pracovná neschopnosť").

Podľa § 33 ods. 1 zákona o sociálnom poistení zamestnancovi vzniká nárok na nemocenské od 11. dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnnej osobe a dobrovoľne nemocensky poistenej osobe vzniká nárok na nemocenské od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Nárok na nemocenské zaniká dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti, najneskôr uplynutím 52. týždňa od vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti (ďalej len "podporné obdobie"), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 54 ods. 2 zákona o sociálnom poistení ak nemocenské poistenie zamestnanca vzniklo v kalendárnom roku predchádzajúcom kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, alebo v kalendárnom roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky a obdobie nemocenského poistenia zamestnanca, za ktoré sa platí poistné na nemocenské poistenie, bolo najmenej 90 dní pred dňom, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je obdobie od vzniku nemocenského poistenia do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky.

Spornou skutočnosťou medzi účastníkmi konania v danom prípade bolo určenie začiatku rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu, a to, či rozhodujúce obdobie sa začína dňom 28.05.2014 alebo až 14.01.2015.

Krajský súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že postup správnych orgánov pri výpočte denného vymeriavacieho základu rozhodného pre určenie nemocenského u žalobkyne bol správny. Žalovaná v súlade s účelom a podstatou zákona o sociálnom poistení za začiatok rozhodujúceho obdobia brala moment vzniku prvého povinného nemocenského poistenia k tomu istému zamestnávateľovi, t.j. od 28.05.2014. Uvedeným dňom žalobkyni na základe pracovnej zmluvy zo dňa 28.05.2014 vznikol pracovný pomer so zamestnávateľom, spoločnosťou RLM, s.r.o., kde pôsobí jej manžel ako spoločník a konateľ. Po ukončení tohto prvého pracovného pomeru dohodou ku dňu 13.01.2015 žalobkyni bezprostredne nasledujúcim dňom 14.01.2015 vznikol ďalší pracovný pomer k tomu istému zamestnávateľovi na základe novej pracovnej zmluvy zo dňa 13.01.2015. V novej pracovnej zmluve mala žalobkyňa dohodnutú novú pracovnú náplň s už podstatne vyššou mesačnou mzdou a pracovným časom. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyni od 28.05.2014 nepretržite a bez prerušenia trval pracovnoprávny vzťah /pracovný pomer/ k tomu istému zamestnávateľovi, ktorým sa založil rovnaký typ poistenia /nemocenské poistenie/.

Účelom nemocenského poistenia je v prípady straty alebo zníženia príjmu zo zárobkovej činnosti z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti, tehotenstva a materstva poskytnúť primerané hmotné

zabezpečenie v súlade s princípom solidarity a zásluhovosti. Menované princípy vyjadrujú skutočnosť, že výška dávky zo systému sociálneho poistenia sa odvíja od výšky odvodov.

S prihladnutím na účel nemocenského poistenia a zistené okolnosti preskúmaného prípadu má súd za to, že rozhodujúce obdobie na určenie vymeriavacieho základu sa u žalobkyne začalo dňom vzniku prvého pracovného pomeru k tomu istému zamestnávateľovi, ktorým sa založilo povinné nemocenské poistenie, a ktoré trvalo bez prerušenia až do dňa vzniku nároku na poskytnutie nemocenskej dávky. Z pohľadu nemocenského poistenia preto oba pracovné pomery treba hodnotiť ako jeden celok, jedno rozhodné obdobie, pretože ide o rovnaký pracovnoprávny vzťah medzi tými istými účastníkmi, ktorý trval nepretržite a bez prerušenia a zakladal rovnaký typ poistenia. Z tohto dôvodu bola žalobkyňa povinne nemocensky poistená nepretržite u toho istého zamestnávateľa od 28.05.2014. Správne orgány preto postupovali v súlade so zákonom, keď ustáli, že rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu na určenie výšky nemocenskej dávky /nemocenského/ je obdobie od 28.05.2014 do 31.03.2015 s poukazom na § 54 ods. 2 zákona o sociálnom poistení.

Skončenie prvého pracovného pomeru dohodou zo dňa 12.01.2015 a následne bezprostredné uzatvorenie novej pracovnej zmluvy zo dňa 13.01.2015 súd vyhodnotil ako účelové konanie, ktorého cieľom bolo manipulovať s výškou denného vymeriavacieho základu na účely výpočtu vyššej nemocenskej dávky. V čase žalobkyňou rozumne predpokladaného tehotenstva táto uzatvára novú pracovnú zmluvu na náročnejšiu a zodpovednejšiu pracovnú pozíciu s dlhším pracovným časom v trvaní 40 hodín týždenne oproti prechádzajúcemu dohodnutému 5 hodinovému týždennému pracovnému času a s podstatne vyššou mzdou, z ktorej sa tak automaticky odvádzajú vyššie odvody. Aj napriek skutočnosti, že žalobkyňa sa fakticky mení len pracovná náplň, žalobkyňa so zamestnávateľom, ktorým je spoločnosť, v ktorej pôsobí jej manžel ako spoločník a konateľ, namiesto zmeny pracovného pomeru dohodou zvolila cestu skončenia pôvodného pracovného pomeru a vzniku nového pracovného pomeru. Všetky tieto skutočnosti tak jasne svedčia o zneužití práva zo strany žalobkyne, ktoré súd posúdil ako obchádzanie účelu a zmyslu zákona o sociálnom poistení.

S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie i postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom, a žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žalobkyňi, ktorá v konaní nebola úspešná, náhradu trov nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia, písomne, cestou tunajšieho krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 42 ods. 3 a § 205 ods. 1 O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.